

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale,|| In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

V. Quid requiratur in poenite[n]te, ne informis sit eius Co[n]fessio, &
Sacerdotis absolutio inefficax.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

*Quid requiritur in pœnitente, ne in-
formis sit Confessio, & Sacerdo-
tis Absolutio inefficax?*

Quæstio

V.

SI quis huius Sacramenti fructus particeps *Respoſio.*
eſſe velit, PRIMO necessaria eſt cordis
pœnitentia. Omnis enim homo (inquit Au- August. de
guſtinus) qui ſuæ voluntatis arbiter coſtitu- conſecrat.
tus eſt nouam vitam, ſcilicet gratiæ, inchoa- diſt. 4.
re non potest, niſi pœnitentia eum veteris vite.

SECUNDО, non ſufficit atteri ſiue de-
teſtari peccatum, propter ipſius turpitudi-
nem, Gehennæ metum, aut ſimilem aliquā
cauſam: Sed conteri oportet, hoc eſt, pecca-
tum odiſſe debemus propter DЕVМ opt.
max. indignis modis à nobis offenditum. Hoc
patet ex illo Eſaiæ: Ad quem reſpiciam, niſi Eſa. 66.
ad pauperculum contritum corde, & tre-
mentem sermones meos? Quod autem hæc
contritio ex amore DЕI debeat proficiſci,
& non ex metu ſupplicij tantum, clarè atte-
ſtatur S. Auguſtinus: Sine amore (inquit) Augu. lib.
DЕI conſequetur veniam, ſine quo nemo de Confeſ-
vnquam inuenit gratiam?

TERTIO requiritur firmū animi propo-
ſitum à peccatis abſtinendi eorumq; occaſio-
nes vitandi. Eſt enim Pœnitentia, iuxta com-
munem omnium Orthodoxorum Patrum
ſententiā, præterita mala plangere, & plan-
genda iterum non committere.

H 5

Quem.

Caput IIII. De Confessionis

Quemcunque hunc in modum suorum pœnitit peccatorum; licet non sit vehementis, siue intensus admodum, & per longum tempus durans dolor: attamen abunde sufficit, cum ex opere operantis, tum ex opere operato, ad gratiam consequendam. Confirmatur huius rei veritas ex Cap. Quialis de Pœnitentia. Vbi dicitur: Quantulamcunque & quantumlibet breui tempore gestam pœnitentiam DEVS acceptat.

Qui vero hac à nobis exposita contritione caret; etiam si à Sacerdote absoluatur: Fructum tamen Absolutionis nullum, neque etiam iustificationis gratiam obtinebit.

Quæstio Cùm attritio bona sit; & à DEO: VI. nōnne peccatori ad iustificationem sufficit?

Respoſio. SCIO attritionem malam non esse, nec hominem facere hypocritam, maioremque peccatorem, (ut calumniantur haeretici) sed DEI donum esse, ac Spiritus sancti impulsus; præsertim si ad sit spes veniae, & peccandi voluntatem excludat: attamen ad iustificationē usq; peccatorem non perducit sine Sacramento Pœnitentiae; sed tantum ad DEI gratiam, in Sacramento Pœnitentiae obtinendam, disponit.

Si itaque attritus desiderat obtinere gratiam re-